

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Moadiem Serie – Pascha (Pesach) en Ongezuurde Broden

In de Bijbel heeft God Zijn volk elk jaar speciale dagen gegeven om te gedenken en te vieren. In het Hebreeuws worden deze heilige dagen of feestdagen *mo'edim* genoemd, wat "vastgestelde tijden" betekent. Het doel van deze dagen is om te herinneren wat God in het verleden heeft gedaan en om vooruit te kijken naar de vervulling van Zijn beloften voor de toekomst. Deze feestdagen worden op talloze plaatsen in de Bijbel beschreven, maar er is één hoofdstuk dat ze heel handig allemaal opsomt: Leviticus hoofdstuk 23. In dat hoofdstuk maakt God duidelijk waar deze dagen vandaan komen:

Leviticus 23:1-2

De HEERE (JHWH) sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg tegen hen: De feestdagen van de HEERE (JHWH), die u moet uitroepen, zijn heilige samenkomsten. Dit zijn Mijn feestdagen:

God noemt deze feestdagen "Mijn vastgestelde tijden". Veel mensen noemen het tegenwoordig "Joodse feestdagen", wat begrijpelijk is, aangezien Joden over het algemeen de enige mensen zijn die ze nu vieren. Maar deze passage geeft heel duidelijk aan dat het niet alleen "Joodse vastgestelde tijden" zijn, maar dat het de vastgestelde tijden zijn van God, Gods *mo'edim*. Deze vastgestelde tijden zijn waardevol voor iedereen die gelooft in God, Joods of niet. Zoals we in deze studie zullen zien, zitten deze feestdagen in feite boordevol symboliek en morele lessen die zeer belangrijk zijn voor christenen. In deze studie gaan we ons concentreren op de *mo'edim* van Pesach en Ongezuurde Broden. We zullen bekijken waarom deze feesten werden gevierd, hoe we ze vandaag kunnen vieren en hoe ze een plek hebben in de Bijbelse geschiedenis en de profetieën.

Waarom worden Pesach en Ongezuurde Broden gevierd?

Laten we onze bespreking van Pesach en Ongezuurde Broden gaan beginnen door te kijken naar wat deze feestdagen zijn en waarom ze worden gehouden. De feesten worden op de volgende manier beschreven in Leviticus 23:

Leviticus 23:5-8

In de eerste maand, op de veertiende dag van de maand, tegen het vallen van de avond, is het Pascha (Pesach) voor de HEERE (JHWH). En op de vijftiende dag van die maand is het Feest van de ongezuurde broden voor de HEERE (JHWH). Zeven dagen lang moet u dan ongezuurde broden eten. Op de eerste dag moet u een heilige samenkomst hebben. Geen enkel dienstwerk mag u dan doen. Zeven dagen lang moet u de HEERE (JHWH) een vuuroffer aanbieden. Op de zevende dag is er dan een heilige samenkomst. Geen enkel dienstwerk mag u dan doen.

Pesach wordt dus gehouden op de veertiende dag van de eerste maand en Ongezuurde Broden wordt zeven dagen lang gevierd, te beginnen op de vijftiende dag van de eerste maand. Ook zijn de eerste en zevende dag van Ongezuurde Broden rustdagen waarop niet mag worden gewerkt.

Het is meteen al het vermelden waard dat de "eerste maand" niet verwijst naar januari. Onze moderne kalender is gebaseerd op de Romeinse kalender, die nog niet bestond toen het boek Leviticus werd geschreven. In de Bijbelse kalender was de eerste maand in de lente, rond de maand april, nadat de koude en regenachtige winter in Israël voorbij was.

We weten dus wanneer Pesach en Ongezuurde Broden worden gevierd, maar waarom moeten we ze vieren? Welnu, de reden voor deze feesten gaat terug naar de Exodus, toen God de Israëlieten uit de slavernij in Egypte heeft bevrijd en de tien plagen over de Egyptenaren bracht. De tiende en meest verwoestende plaag bracht de dood onder alle eerstgeborenen in het land. Er was echter een manier om aan deze dood te ontsnappen: elke familie die een lam slachtte en het bloed van het lam op hun deurposten smeerde, werd "gepasseerd" en hun eerstgeborene stierf niet. Dit wordt beschreven in Exodus hoofdstuk 12:

Exodus 12:5-13

U moet een lam zonder enig gebrek hebben, een mannetje van een jaar oud. U moet het van de schapen of van de geiten nemen. U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond. En zij zullen van het bloed nemen en het aan de beide deurposten strijken en aan de bovendorpel, aan de huizen waarin zij het eten zullen. Zij moeten het vlees dezelfde nacht nog eten; op vuur gebraden, met ongezuurde broden, en met bittere kruiden moeten zij het eten. U mag daarvan niets rauw eten, en zeker niet in water gekookt, maar alleen op vuur gebraden, met zijn kop, met zijn poten en zijn ingewanden. U mag daarvan ook niets overlaten tot de morgen. Wat er de volgende morgen van over is, moet u met vuur verbranden. En zo moet u het eten: uw middel omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw staf in uw hand. U moet het met haast eten, het is Pascha (Pesach) voor de HEERE (JHWH). Want Ik zal in deze nacht door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte treffen, van de mensen tot het vee. En Ik zal aan al de goden van de Egyptenaren strafgerichten voltrekken, Ik, de HEERE (JHWH). En het bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen waarin u verblijft. Als Ik het bloed zie, zal Ik u **voorbijgaan** en er zal geen plaag onder u zijn die verderf teweegbrengt, als Ik het land Egypte zal treffen.

De Pesach-viering herdenkt dus deze gebeurtenis, toen God voorbijging aan de huizen die bedekt waren met het bloed van het lam. De zeven dagen, die volgen op Pesach, worden het feest van Ongezuurde Broden genoemd, waarop geen zuurdeeg mag worden gegeten. Dat feest wordt beschreven in de volgende verzen:

Exodus 12:14-17

Deze dag moet voor u een gedenkdag worden. U moet hem vieren als een feest voor de HEERE (JHWH). U moet hem vieren als een eeuwige verordening, al uw generaties door. Zeven dagen moet u **ongezuurde broden** eten. Meteen op de eerste dag moet u het zuurdeeg uit uw huizen wegdoen, want ieder die iets gezuurds eet, van de eerste tot de zevende dag, die persoon moet uit Israël worden uitgeroeid. Op de eerste dag moet er een heilige samenkomst zijn, en ook moet u een heilige samenkomst hebben op de zevende dag. Geen enkel werk mag op die dag gedaan worden. Alleen dat wat door iedere persoon gegeten wordt, mag door u klaargemaakt worden. Neem dan het feest van de ongezuurde broden in acht, want op deze zelfde dag zal Ik uw legers uit het land Egypte geleid hebben. Daarom moet u deze dag in acht nemen als een eeuwige verordening, al uw generaties door.

Terwijl Pesach Gods oordeel over Israël herdenkt, herdenkt het Feest van de Ongezuurde Broden het vertrek van Israël uit Egypte. Dus waarom wordt er in deze week ongezuurd brood gegeten? Dat is omdat de Israëlieten dat aten toen ze Egypte hadden verlaten:

Exodus 12:33-34, 39

De Egyptenaren drongen sterk aan bij het volk, om het snel uit het land te laten gaan, want zij zeiden: Wij gaan anders allemaal sterven! Toen pakte het volk zijn deeg op nog vóór het gezuurd was. Hun baktroggen waren in hun kleren op hun schouders gebonden. ... Zij bakten ongezuurde koeken van het deeg dat zij uit Egypte meegebracht hadden, want het was niet gezuurd, omdat zij uit Egypte waren verdreven en niet hadden kunnen wachten, en ook geen proviand voor zich hadden klaargemaakt.

Wat is nu eigenlijk "ongezuurd" brood? Wat maakt brood "ongezuurd"? Nou, "zuurdeeg" is een toevoeging die ervoor zorgt dat het deeg opzwellt en uitzet. Ten tijde van de Exodus beschikten de mensen nog niet over de moderne rijsmiddelen zoals bakpoeder. Hun enige rijsmiddel was gist. Om hun brood te laten rijzen, moest een zuurdeeg-starter met gist aan hun brooddeeg worden toegevoegd. Het deeg moest worden gekneet en daarna enkele uren met rust worden gelaten om het gist de kans te geven om te groeien. Door de groei van het gist zou het deeg rijzen en als dat deeg eenmaal was gebakken, dan zou het een bekend luchtig brood produceren. Toen de Israëlieten haastig uit Egypte vertrokken, hadden ze niet genoeg tijd om hun deeg te kneden en het te laten rijzen. Daarom was hun gemaakte brood niet licht en luchtig, maar ongezuurd; het was dicht en vlak. Dus tijdens de week van dit feest wordt er ongezuurd brood gegeten om ons te herinneren aan het brood dat de Israëlieten aten toen ze uit Egypte werden bevrijd.

Hoe Kunnen We deze Vastgestelde Tijden Vandaag de Dag Houden?

Dus, hoe kunnen we deze vastgestelde tijden vandaag de dag houden?

Laten we beginnen met Pesach. Zoals we hebben gelezen, werd Pesach door elk gezin herdacht, door op de veertiende dag van de eerste maand een lam te offeren, dat lam vervolgens werd gegeten als onderdeel van een maaltijd. Dit wordt beschreven in Deuteronomium:

Deuteronomium 16:1-2

Neem de maand Abib in acht en houd het Pascha (Pesach) voor de HEERE (JHWH), uw God, want in de maand Abib heeft de HEERE (JHWH), uw God, u in de nacht uit Egypte geleid. Dan moet u voor de HEERE (JHWH), uw God, het paaslam (pesachoffer) slachten, kleinvee en runderen, op de plaats die de HEERE (JHWH) zal uitkiezen om Zijn Naam daar te laten wonen.

Nu kunnen we vandaag de dag geen Pesachlam slachten. Waarom niet? Omdat het lam, zoals we net lasen, moest worden geslacht "op de plaats die de HEER (JHWH) zal uitkiezen, om Zijn Naam daar te doen wonen." Dit is een verwijzing naar de Tempel in Jeruzalem (1 Koningen 8:20). De Torah is heel duidelijk dat er geen offers mogen worden gebracht, tenzij dit op deze specifieke plaats wordt gedaan:

Leviticus 17:3-7

Iedereen uit het huis van Israël die een rund, een lam of een geit in het kamp slacht of die juist buiten het kamp slacht, en het dier niet bij de ingang van de tent van ontmoeting brengt om het de HEERE (JHWH) als offergave aan te bieden vóór de tabernakel van de HEERE (JHWH) - die man moet het bloed aangerekend worden; hij heeft bloed vergoten. Daarom moet die man uit het midden van zijn volk uitgeroeid worden, opdat de Israëlieten hun offers, die zij nu nog in het open veld brengen, naar de HEERE (JHWH) brengen, naar de ingang van de tent van ontmoeting, naar de priester, en ze als dankoffers aan de HEERE (JHWH) offeren. De priester moet dan het bloed op het altaar van de HEERE (JHWH) bij de ingang van de tent van ontmoeting sprenkelen en het vet in rook laten opgaan als een aangename geur voor de HEERE (JHWH). Zij mogen hun offers niet meer aan de demonen brengen, waar zij als in hoererij achter aangaan. Dit is voor hen een eeuwige verordening, al hun generaties door.

We kunnen het Pesachoffer dus nergens anders brengen dan in de Tempel. Aangezien er geen Tempel beschikbaar is om te offeren, kan er geen Pesachoffer worden gebracht.

Dus hoe moet dat nu verder? Als we geen lam kunnen offeren, hoe kunnen we dan überhaupt nog Pesach vieren?

Welnu, één ding dat we nog steeds kunnen doen, zelfs zonder een lam, is de gebeurtenissen van de Exodus herdenken:

Exodus 12:14

Deze dag moet voor u **een gedenkdag** worden. U moet hem vieren als een feest voor de HEERE (JHWH). U moet hem vieren als een eeuwige verordening, al uw generaties door.

Dus, hoe kunnen we dit dan doen? Hoe houden we een gedenkdag? De Bijbel geeft dat niet precies aan. Er staat gewoon dat we een gedenkdag moeten hebben.

Veel mensen houden een gedenkdag door samen te komen voor een maaltijd waarin de gebeurtenissen van de Exodus worden onderwezen en besproken. De meest populaire manier om dit te doen is volgens een Joodse traditie die de Pesach Seder wordt genoemd. Seder betekent "volgorde". De Seder is een maaltijd die in een bepaalde volgorde wordt gegeten. De elementen van de maaltijd zijn zodanig samengesteld dat ze de mensen te herinneren aan de eerste Pesach. De Seder is een geweldige manier, maar zeker niet de enige manier, om Pesach te gedenken. Sommige Seders hebben elementen die niets met Pesach te maken hebben, en we raden niet per se aan om al die elementen in je gedenking op te nemen. Maar als je net begint met het houden van de Bijbelse feestdagen, is het makkelijk om te beginnen met een Seder of een andere traditie, en die viering eventueel aan te passen aan je individuele behoeften. Nogmaals, het enige wat de Bijbel zegt is om een gedenkdag te hebben.

Maar hoe zit het nu met de week van Ongezuurde Broden? Hoe kunnen we die vandaag de dag houden? De Bijbel geeft ons zeven basisinstructies met betrekking tot dit feest:

1. Vier het gedurende zeven dagen, te beginnen op de vijftiende dag van de eerste maand (Leviticus 23:6).
2. Eet gedurende die zeven dagen ongezuurd brood (Exodus 13:6).
3. Vermijd het eten van gezuurd brood gedurende die zeven dagen.
4. Haal het zuurdeeg uit je huis wanneer het feest begint. Deze eerste vier bepalingen zijn allemaal terug te vinden in dit ene vers:

Exodus 12:15

Zeven dagen moet u ongezuurde broden eten. Meteen op de eerste dag moet u het zuurdeeg uit uw huizen wegdoen, want ieder die iets gezuurds eet, van de eerste tot de zevende dag, die persoon moet uit Israël worden uitgeroeid.

Er zijn enkele zeer praktische zaken als het gaat om het vermijden van zuurdeeg. We zullen die na deze lijst wat nader bekijken. Laten we voorlopig doorgaan:

5. De eerste en de zevende dag zijn rustdagen (Leviticus 23:7-8).

Exodus 12:16

Op de eerste dag moet er een heilige samenkomst zijn, en ook moet u een heilige samenkomst hebben op de zevende dag. Geen enkel werk mag op die dag gedaan worden. Alleen dat wat door iedere persoon gegeten wordt, mag door u klaargemaakt worden.

6. Onderwijs je kinderen waarom je dit feest viert:

Exodus 13:8

En op die dag moet u uw zoon vertellen: Dit gebeurt om wat de HEERE (JHWH) voor mij gedaan heeft, toen ik uit Egypte vertrok.

7. Reis naar de Tempel om voor de HEER (JHWH) te verschijnen en geef je eerstelingoffer:

Exodus 23:17-19

Drie keer per jaar moet alles wat mannelijk onder u is, voor het aangezicht van de Heere HEERE (JHWH) verschijnen. U mag het bloed van Mijn offer niet offeren met iets dat gezuurd is, en het vet van Mijn feestoffer mag niet tot de volgende morgen overblijven. De eerstelingen van de eerste vruchten van uw land moet u in het huis van de HEERE (JHWH), uw God, brengen. U mag een bokje niet koken in de melk van zijn moeder.

Aangezien er geen Tempel is, kunnen we ons op geen enkele manier aan deze specifieke instructie houden. Er is geen plek om naartoe te reizen om voor de HEER (JHWH) te verschijnen. De andere geboden die horen bij de week van Ongezuurde Broden kunnen we echter wel houden. We kunnen het zuurdeeg uit onze huizen verwijderen en we kunnen ongezuurd brood eten. We kunnen rusten op de eerste en zevende dag van het feest, en we kunnen onze kinderen leren wat God heeft gedaan toen Hij Israël uit Egypte heeft verlost.

Als je jezelf afvraagt hoe je aan ongezuurd brood kunt komen om dat te eten: het wordt in sommige winkels verkocht als "Matzah" (of "Matzos"), wat het Hebreeuwse woord is voor ongezuurd brood. De Matzah die tegenwoordig wordt gemaakt, is eigenlijk een gigantische tarwecracker. Je kan ook je eigen ongezuurde brood maken door brood te bakken zonder er gist of andere rijsmiddelen aan toe te voegen.

Over het onderwerp zuurdeeg zijn er wat praktische vragen over hoe we die kunnen vermijden en hoe we die uit onze huizen kunnen verwijderen. Wat wordt bijvoorbeeld beschouwd als zuurdeeg? Het enige rijsmiddel dat de Israëlieten hadden ten tijde van de Exodus, was gist, met name zuurdeeggist. Dus, moeten we alleen zuurdeeggist vermijden tijdens de week van Ongezuurde Broden, of zijn er ook andere stoffen die we moeten vermijden?

Deze vraag komt naar onze mening neer op de letter van de Wet versus de geest van de Wet. Het oude Hebreeuws kent geen woord voor zuiveringszout of bakpoeder, wat moderne rijsmiddelen zijn, omdat die stoffen in het oude Israël niet werden gebruikt. Dus technisch gezien verbiedt de Bijbel nooit het eten van die substanties tijdens de week van Ongezuurde Broden. De letter van de Wet vermeldt alleen *se'or*, het Hebreeuwse woord voor gist (Brown-Driver-Briggs Hebrew and English Lexicon, H7603), en *chametz*, het Hebreeuwse woord voor brood waarin de gist is gefermenteerd en gerezen (idem H2557).). We zien dat deze twee woorden hier in Exodus worden gebruikt:

Exodus 12:15

Zeven dagen moet u ongezuurde broden eten. Meteen op de eerste dag moet u het zuurdeeg (*se'or*) uit uw huizen wegdoen, want ieder die iets gezuurds (*chametz*) eet, van de eerste tot de zevende dag, die persoon moet uit Israël worden uitgeroeid.

Deze termen, *se'or* en *chametz*, verwijzen naar de rijsmiddelen en gezuurde producten die beschikbaar waren tijdens de Exodus, namelijk zuurdeeggist en het brood dat ervan werd gemaakt. Nogmaals, volgens de strikte letter van de wet zou alleen brood dat is gemaakt met gist worden verboden tijdens het Feest van Ongezuurde Broden.

Maar als we de geest of de bedoeling van de wet in ogenschouw nemen, dan is er een reden om ook andere luchtige te vermijden. Het ongezuurde brood is bedoeld als herinnering aan wat de Israëlieten aten toen ze Egypte verlieten (Exodus 13:7-8). Hun brood was plat; het is niet gemaakt om te rijzen met gist, en ook niet om te rijzen bakpoeder of zuiveringszout. Dus hoewel de moderne rijspanproducten technisch gezien niet verboden zijn, lijkt de geest van het gebod wel aan te geven dat we elk soort luchtig brood moeten vermijden, ongeacht de specifieke substantie die ervoor zorgt dat het rijst. Idealiter willen we dat het brood, dat we eten tijdens de week van Ongezuurde Broden, ons herinnert aan het brood dat de Israëlieten aten. Voor de goede orde, we denken niet dat het hebben van zuiveringszout in zaken zoals tandpasta of maagzuurremmers telt als rijspanmiddel, omdat die producten niets te maken hebben met het maken van gezuurd brood of het herdenken van de Exodus.

We gaan dieper in op het zuurdeeg in onze studie: "[Hemels Zuurdeeg](#)".

Pesach en Ongezuurde Broden in Profetie

Hoewel het expliciete doel van Pesach en Ongezuurde Broden is om de uittocht uit Egypte te gedenken, zijn deze dagen profetisch gezien ook belangrijk. Jezus, of Jesjoea zoals hij in het Hebreeuws werd genoemd, werd gekruisigd op de veertiende dag van de eerste maand – dezelfde dag waarop het Pesachoffer werd gebracht:

Johannes 19:14-18

En het was de voorbereiding van het Pascha (Pesach), ongeveer het zesde uur; en hij zei tegen de Joden: Zie, uw Koning! Maar zij schreeuwden: Weg met Hem, weg met Hem, kruisig Hem! Pilatus zei tegen hen: Moet ik uw Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning dan de keizer. Toen leverde hij Hem dan aan hen over om gekruisigd te worden. En zij namen Jezus mee en leidden Hem weg. En terwijl Hij Zijn kruis droeg, ging Hij de stad uit naar de plaats die Schedelplaats genoemd wordt en in het Hebreeuws Golgotha. Daar kruisigden zij Hem en met Hem twee anderen, aan elke kant één, en Jezus (Jesjoea) in het midden.

Christus (de Messias) werd dus op dezelfde dag gekruisigd dat het pesachlam werd geofferd. Het pesachlam in Egypte was een voorafschaduw van wat de Messias later zou doen. Net zoals het bloed van het lam de Israëlieten redde van de dood in Egypte, zo redt het bloed van Christus (de Messias) ons van de dood die wordt veroorzaakt door onze zonde:

1 Petrus 1:18-19

... in de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam.

Johannes 1:29

De volgende dag zag Johannes Jezus (Jesjoea) naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

Pesach is een jaarlijkse herinnering aan de redding die we in Christus hebben ontvangen. Het is een tijd om na te denken over de prijs die werd betaald voor onze redding, en over de liefde die God ons heeft getoond toen Hij ons verlostte van onze zonden en ons een nieuw leven schonk.

Pesach is ook een goed moment om na te denken over onze toewijding aan de HEER (JHWH). God eiste van degenen die van het letterlijke Pesachlam aten, dat ze lichamelijk besneden zouden zijn (Exodus 12:43-49). Ze moesten het teken dragen van het verbond, dat God sloot met Abraham (Genesis 17:11), een verbond van geloof en toewijding aan God (Romeinen 4:11-12). Als we Pesach gedenken en de redding van de HEER (JHWH) - niet alleen van de vroegere Israëlieten, maar ook van de gehele wereld door Christus - dan moeten we ook onthouden dat we vrijwillig deelnemen aan deze redding. We moeten in God geloven en Hem volgen waarheen Hij ons leidt, net zoals Abraham dat deed. Zoals Paulus zei:

Galaten 3:7-9

Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn. En de Schrift, die voorzag dat God uit het geloof de heidenen zou rechtvaardigen, verkondigde eertijds aan Abraham het Evangelie: In u zullen al de volken gezegend worden. Daarom worden zij die uit het geloof zijn, gezegend samen met de gelovige Abraham.

Deze herinnering aan onze toewijding aan God leidt regelrecht naar de symboliek van de Ongezuurde Broden. Wanneer we zijn gered door het bloed van Christus, dat wordt gesymboliseerd in Pesach, dan zijn we bevrijd van onze slavernij aan de zonde en de dood, net zoals de Israëlieten werden bevrijd van hun slavernij van de Egyptenaren. Paulus spreekt hierover in Romeinen:

Romeinen 6:4-11 (NBG)

Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus (de Messias) uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan Zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan Zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Indien wij dan met Christus (de Messias) gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, daar wij weten, dat Christus (de Messias), nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem. Want wat Zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus (Messias Jesjoea).

Nu we deze geestelijke Pesach hebben doorgemaakt en werden bevrijd van de zonde en de dood, streven we ernaar om onszelf onbevlekt te houden in deze wereld (Jakobus 1:27), om onszelf te beschouwen als "dood voor de zonde". Ook Paulus verwijst hiernaar als het symbolisch "ongezuurd" zijn in 1 Korinthe:

1 Korinthe 5:7-8

Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus. Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

Als we eenmaal zijn verlost van onze oude gewoonten, van onze boosaardigheid en slechtheid en zonde, willen we daar niet meer naar terugkeren, maar puur, echt en "ongezuurd" blijven, zoals Paulus dit noemt. We willen wandelen in gehoorzaamheid aan God, niet in de ongehoorzaamheid zoals we deden voordat we werden gered. Als we tijdens dit feest ongezuurd brood eten, dan is dat voor ons een jaarlijkse herinnering om vrij te blijven van de zonde en ons niet opnieuw tot slaaf te maken van de gewoonten van de wereld.

Pesach en Ongezuurde Broden zijn niet alleen vieringen van Gods redding van Israël tijdens de Exodus, maar ze symboliseren ook de redding die wij hebben ontvangen in Christus. Deze feesten zijn verre van "afgeschaft" of "alleen voor de Joden". Ze zijn vandaag de dag belangrijker dan ooit. Christus, de ultieme vervulling van deze dagen, is gekomen, en ze herinneren ons aan het nieuwe leven dat we in Hem hebben ontvangen.

Conclusie

Laten we alles eens samenvatten wat we in deze studie hebben behandeld:

- God gaf Zijn volk de *Mo'edim* - vastgestelde tijden - die ze moesten houden als herinnering aan Zijn grote werken.
- Pesach is een vastgestelde tijd waarin we gedenken dat God de Israëlieten heeft gered van de plaag van de dood in Egypte, toen de dood aan elk huis voorbij ging, dat was bedekt met het bloed van het lam.
- We kunnen Pesach vandaag de dag houden door de uittocht uit Egypte te gedenken op de veertiende dag van de eerste maand.
- Pesach is ook het herdenken van de redding die wij hebben ontvangen in Jesjoea, want dat is de dag waarop Hij werd gekruisigd. Het bloed van Christus redt ons van de dood, net zoals het bloed van het lam dat deed tijdens de Exodus.
- Ongezuurde Broden is een zevendaags feest dat de bevrijding van Israël uit hun slavernij gedenkt.
- De eerste en zevende dag van de week van Ongezuurde Broden zijn rustdagen. De hele week is een tijd om *gezuurd* brood te vermijden en *ongezuurd brood* te eten. Het ongezuurde brood herinnert ons aan het brood dat de Israëlieten aten toen ze uitgingen.
- Ongezuurde Broden herinnert ons ook aan de vrijheid van de zonde, die we in Christus bezitten. Het zuurdeeg van boosaardigheid en kwaad is van ons verwijderd, en nu kunnen we "ongezuurd" zijn, vol oprechtheid en waarheid.

We hopen dat deze studie een nuttige kennismaking was met deze *mo'edim*. Het houden van Gods feestdagen is een grote zegen, en we willen jullie allemaal aanmoedigen om het advies van Paulus op te volgen en "het feest te vieren" (1 Korinthe 5:8).

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website:

www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)